

Klart till drabbning med spanska armadan

Wijkmanska Blecket España Tour 2010

Efter succéturnéen till Holland 2007 gav sig Blecket åter igen ut i Europa för att förgylla och förbrylla. Denna gång med siktet fäst på den Iberiska halvön tog orkestern sitt pick och pack (på totalt 800 kg) och landade i Barcelona. Med vind i seglen gav sig sammanlagt 23 personer (varav 5 goons¹) iväg på en 300 mil lång resa genom Don Quijotes hemtrakter över berg och dalar, bland siestasovande spanjorer på moriskt territorium, genom tomatkastande folkmassor och över solkustens obefläckade stränder.

Efter att orkestern överlevt det första (och enda) monsunregnet lämnade den Barcelona med tuborna fyllda med förväntan och baren full med sprit. Den inhemske chauffören Rafa manövrerade det sexhjuliga skeppet upp mot bergen till Kastiljens sydligaste gräns med staden Albacete som mål. Utan elektricitet och scen, men med en förväntansfull och glad publik och massiv mediabevakning förbereder sig orkestern för resans första spelning. När kyrkklockorna slagit tio hörs för första gången i historien de ljuvliga toner från Blecket signaturmelodi *Klart till drabbning* på spansk mark. Efter en och halv timmes spelning och två extranummer kunde man inte annat än konstatera att spelningen varit en succé. Med skeppet fyllt av trötta och glada matroser seglade sällskapet ännu högre upp bland bergen för att slå läger på en pittoresk skogscamping mitt i Sierra Nevada.

När det mot morgonen ljusnade kröp orkestern ut ur sitt militärtält och möttes av ett av de trognaste fansen, åsnan Ruperto och hans mindre tillmötesgående vita kusin. Skeppet lastades och seglade genom medeltida byar för att på kvällen lägga till vid Cordoba, där Blecket genomförde sin andra succéspelning. Bleckets barytonsaxofonist visade sin våldsamma ådra genom att med sitt stora instrument knocka ett litet barn. Orkestermedlemmen tilldelades senare "dagens dont", ett pris som delades ut dagligen till den som gjort något klantigt, dumt och skämmigt som bör uppmärksammas. Priset består av en så kallad *gubbjävel* från baren, en drink bartendern blandar som hen vill och känner för. Här kan tilläggas att alla drinkar enligt tradition blandas i personliga nappflaskor, detta för att undvika spridning av köns- och andra infektokontagiösa sjukdomar. Med corobeser i extas lämnade Blecket sin andra spelning för att bege sig mot Base Camp 2. Av de två möjliga vägar (motorväg vs bergsserpentinväg) så var valet en självklarhet...Kapten Rafa manövrerade skeppets roder som bara ett folk från ett land som koloniserat kontinenter på andra sidan världshaven kan. Efter en genväg på 4 timmar var vi framme och tält restes.

Morgonen därpå var destinationen Andalusien och dess huvudstad Sevilla (Olé!). Där möttes orkestern av två medlemmar ur lokala studentorkestrar, så kallade Estudiantinas eller Tunas. Blecket roddade upp utanför den från begynnelsen heliga moskén, numera helig katedral för att genomföra en spelning i guds anda. Efter 20 minuters gudomlighet kom civilpolisen och hade en annan åsikt. Orkestern förpassades till torget framför stadshuset där ännu en legendarisk spelning i 44-gradig värme och gassande sol. För de som trodde att skogsspelningen under Blodomloppet i Uppsala kunde klassas som extrem, skulle sett svetten rinna på de arma bleckisterna i Sevilla denna dag då rekord i

1 "Goon" is gang terminology for a low level gang member (fyi, gangs have a hierarchy). These low level gang members are usually the street drug runners who work for a boss that is much less visible than them.

framträdande under absurda omständigheter slogs ännu en gång.

Kusten och Malaga väntade, med vind i segeln och skyltar på arabiska förstod orkestern att hemma aldrig varit så långt borta. Att det internationella enhetsystemet inte är så internationellt kunde empiriskt bekräftas efter att badsugna bleckister hittade stranden 1 km längre bort än vad som utlovades i campingreceptionen.

Spelning på helig mark.

Foto: Sigrid Arnamo

Dagen därpå styrde kajutan upp i nordlig riktning längst kusten med Almeria som hamn. Där slog Blecket läger mellan Medelhavets strand, höga klippor och inspelingsplater för gamla Clintanfilmer. Efter ännu en succéspelning på campingen med Medelhavet som kulliss och stående ovationer var det dags att lätta på barens volym. De mest vågade sjömännen övernattade sedan under bar himmel med vågor (utan delfinsång) som huvudkudde.

När solen steg upp lastades skeppet och vindarna blåste denna

gång mot Valencia. Förfriskningar i form av minusgradig öl och bad i Medelhavet, förtäring av paella, tapas och bocadillos stärkte orkestern inför morgondagens stora prövning. Ovetandes kravlade matroserna ur tältet och möttes av budskapet: "Idag ska vi kasta tomater!". La Tomatina är en festival som årligen genomförs i byn Buñol, strax utanför Valencia där 100 ton (!) tomater kastas ut bland 90 tusen (!!) tomatkastartörstiga deltagare. Utrustade med simglasögon och vita turnétröjor gav sig Blecket in i kriget där ära och fosterland stod på spel. Kladdiga, rödafärgade, trötta och illaluktande sjömän drog sig tillbaka mot skeppet för att tvätta av sig och få gratis sangria av lokalbefolkningen.

För att sluta cirkeln styrde orkestern åter kosan mot Barcelonas hamn. Förutom ett kortare stopp hos en lokal shaman för att återuppliva en döende tubaist, var det raka vägen som gällde. Den olympiska staden blev vittne till en 3-timmarsspelning utöver det vanliga. Blekets paradtrick, en gorilla som jagar en banan fastsatt på en trombon, blev för mycket för ett av orkesterns yngsta fans som i panik sprang till mamma när hon fick syn på den gorilladräktklädda orkestermedlemmen.

Turnéns sista dag tillbringades med sightseeing, mänskliga statyer och en 7-timmars lång check-in där Spanairs personal charmades att tillåta Blecket fara hem med en övervikt på ca 34 kg och 8 kollin för mycket utan extra kostnad. Sammanfattningsvis kan det konstateras att Blecket under 9 dagar bjudit Spanien på förstklassig underhållning och föreställningar utöver det vanliga.

*David Miranda
Isabelle Söder*